

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Evy Šonkové a soudců Karla Šimky a Lukáše Pišvejce v právní věci žalobkyně: **O. S.**, zastoupená Mgr. Jiřím Nezhybou, advokátem se sídlem Údolní 33, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti osoby zúčastněné na řízení: JUDr. J. P., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 8. 2022, čj. MSK 46691/2022, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 5. 2024, čj. 25 A 116/2022-63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně ani osoba zúčastněná na řízení **n e m a j í** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Nový Jičín jako vodoprávní úřad rozhodnutím ze dne 26. 1. 2021, čj. OŽP/130269/2021/Kru, povolil společnosti SVIJON s.r.o. nakládání s vodami (vypouštění předčištěných odpadních vod do vod podzemních na pozemku parc. č. XA v k. ú. K. u S. J.) a schválil stavební záměr nazvaný „DČOV a likvidace vyčištěných odpadních vod pro chatu S. v k. ú. K. u S. J.“ na pozemcích st. p. Y, parc. č. XA, XB a XC (všechny pozemky v tomto rozsudku v k. ú. K. u S. J.). Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, na jehož základě žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím

prvostupňové rozhodnutí změnil v části týkající se účastenství v řízení, ve zbytku jej potvrdil.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji zamítl. Hydrogeologické vyjádření Ing. K. z ledna 2021 je součástí správního spisu jako příloha k žádosti a je zmíněno i v oznámení o zahájení společného řízení ze dne 1. 12. 2021. Na tomto posudku je tužkou napsáno „opravený HG posudek“. Tato opravená verze posudku zřejmě podle krajského soudu nebyla součástí spisu od počátku, pravděpodobně došlo na základě námitky žalobkyně k zahrnutí dříve opomenutého parcelního čísla XA a tato verze byla poté založena do spisu. Jedná se však o vadu bez vlivu na zákonnost rozhodnutí žalovaného. Žalobkyně ostatně netvrdila, že by nový posudek obsahoval údaje, které kdyby znala, postupovala by procesně jinak (naopak ji opravený posudek vedl k omezení žalobních výtek o bod týkající se zasakování vod). Žalobkyně se v námitkách ze dne 16. 12. 2021, tedy v jediných námitkách podaných v koncentrační lhůtě, k hydrogeologickému vyjádření v žádné podobě nevyjadřuje.

[3] Krajský soud neprovedl důkaz oponentním hydrogeologickým stanoviskem, neboť jej žalobkyně předložila teprve v řízení před soudem [tj. po uplynutí lhůty podle § 94m odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)], a zároveň z jejího podání nevyplývá nic, co by jí bránilo tento důkaz předložit již dříve. Krajský soud navíc hodnotil rozhodnutí žalovaného optikou toho, jak se vypořádalo s tím, co žalobkyně uvedla před uplynutím koncentrační lhůty.

[4] Bilance zasakování vod nemusela být stanovena v hydrogeologickém vyjádření, neboť je obsažena v dokumentaci pro společné povolení stavby zpracované autorizovanou osobou pro vodohospodářské stavby. Hydrogeolog lokalitu z geologického hlediska popsal a z hydrogeologického vyjádření je zřejmé, že vsakování bude probíhat do málo propustného horninového prostředí o koeficientu filtrace v řádu $n \cdot 10^{-6} \text{ m} \cdot \text{s}^{-1}$. Provádění průzkumných sond nebo vsakovacích zkoušek není pro daný typ řízení obligatorní.

[5] Námitka možnosti kontaminace podzemních vod kvůli blízkosti dna vsakovacího prvku k ustálené hladině podzemní vody nebyla vznesena v průběhu správního řízení a neopírá se ani o ustanovení právních předpisů. Tvrzení žalobkyně není tedy způsobilé vyvrátit závěry hydrogeologa, který kontaminaci v okruhu nad 10 m vyloučil, neboť předčištěné odpadní vody budou vypouštěny do vod podzemních prostřednictvím horninové vrstvy. V oblasti do 10 m, kde lze připustit zbytkové bakteriologické znečištění, se nenacházejí žádné objekty určené k jímání podzemní vody. Žalobkyní tvrzené nedostatečné zohlednění rizika eroze půdy nevyplývá ze spisu a žalobkyně jej v dostatečné míře netvrdila a neosvědčila, šlo o nepodloženou domněnku.

II. Argumentace účastníků řízení

[6] Proti rozsudku krajského soudu brojí žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížností z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.).

pokračování

[7] Ačkoli v žalobě namítala, že žalovaný nekriticky převzal závěry hydrogeologického vyjádření Ing. K. a nedostatečně vypořádal námitky stěžovatelky k němu se vztahující, což činí jeho rozhodnutí nepřezkoumatelným, krajský soud tento žalobní bod nevypořádal.

[8] Podle stěžovatelky krajský soud pochybil, když neprovedl navržený důkaz oponentním posudkem s odůvodněním, že se jedná o opožděný důkaz, který měla stěžovatelka předložit dříve během správního řízení. Podle komentáře k § 77 s. ř. s. (vycházejícího z právní věty rozsudku NSS ze dne 21. 6. 2006, čj. 1 As 42/2005-62, č. 1617/2008 Sb. NSS) však soud nemůže paušálně zamítnout návrhy na provedení nových důkazů s odůvodněním, že je účastník nenavrhł ve správním řízení. To by bylo v rozporu s principem plné jurisdikce. Kromě důkazních návrhů se tento princip uplatní i v tom, že účastník může v žalobě uvést všechny důvody, pro které považuje správní rozhodnutí za nezákonné, a to bez ohledu na to, zda je uplatnil ve správním řízení.

[9] V obdobné situaci uvedl NSS v rozsudku ze dne 31. 5. 2007, čj. 2 Afs 105/2006-90, že je nepřijatelný postup soudu, který bez dalšího uzavřel, že důkaz znaleckým posudkem neprovede, protože jej žalobce nenavrhł ve správním řízení. Následně NSS v rozsudku ze dne 23. 10. 2008, čj. 1 As 45/2008-56, uvedl, že jediným kritériem pro rozhodnutí o neprovedení důkazu může být otázka nadbytečnosti takového důkazu pro zjištění skutkového stavu věci. V rozsudku ze dne 29. 8. 2019, čj. 9 As 213/2019-110, NSS konstatoval, že soud musí řádně odůvodnit neprovedení důkazu, přičemž není podstatné, kdy je důkazní návrh vznesen, jestliže s. ř. s. nekoncentruje řízení ve vztahu k možnosti předkládat důkazy. Nepřipuštění důkazu z důvodu pozdního navrhnutí lze akceptovat jen ve zcela extrémních situacích, kdy by se jednalo o zneužití práva.

[10] Oponentní posudek byl zpracován asi dva měsíce po vydání rozhodnutí žalovaného, stěžovatelka jej tedy nemohla předložit ve správním řízení. Sice jeho vypracování mohla teoreticky zadat již dříve, spoléhala však na to, že správní orgány budou postupovat v souladu se zásadou materiální pravdy podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a budou se snažit o zjištění skutečného stavu věci bez pochybností. Stěžovatelka přitom svými námitkami ve správním řízení hydrogeologické vyjádření dostatečně zpochybnila, takže se s ním správní orgány nemohly spokojit a její námitky vypořádat pouze s odkazem na ně. Krajský soud pochybil tím, že navržený důkaz neprovedl, a zároveň i tím, že to náležitě neodůvodnil.

[11] Ve vztahu k vedení správního spisu stěžovatelka uvádí, že již ve svých námitkách ze dne 16. 12. 2021 namítala okolnosti bezprostředně se týkající hydrogeologického vyjádření, jež směřovaly k odborným otázkám, byť bez konkrétních odkazů na jeho závěry. Poukazuje na velký význam, který hydrogeologickému vyjádření přikládaly správní orgány obou stupňů, a už jen s ohledem na to je přesvědčena, že krajský soud měl napadené rozhodnutí zrušit, neboť jí byla v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu a právem na spravedlivý proces zaručeným čl. 36 Listiny základních práv a svobod odepřena možnost seznámit se s doplněným hydrogeologickým vyjádřením a vyjádřit se k němu (jak uvedla 18. 4. 2023). Odepření možnosti seznámit se s doplněným hydrogeologickým vyjádřením mělo vliv na zákonnost rozhodnutí žalovaného. Řádné poučení o možnosti

vyjádřit se k doplnění by jí poskytlo prostor pro dřívější zadání oponentního posudku. Tuto dílčí otázku krajský soud posoudil nesprávně, nevypořádal se s celkovým kontextem zásahu do stěžovatelčiných práv, a proto je napadený rozsudek nepřezkoumatelný.

[12] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu a odkázal na své vyjádření k žalobě, kde popsal, jak ověřoval způsobilost hydrogeologického vyjádření předloženého žadatelem být podkladem pro rozhodnutí. O jeho správnosti neměl pochybnosti a skutkový stav zjistil dostatečně. Stěžovatelka se v jediných námitkách podaných v koncentrační lhůtě podle § 94m odst. 3 stavebního zákona k hydrogeologickému vyjádření v žádné podobě nevyjádřila. Vypracování oponentního posudku mohla zadat již dříve (jak sama přiznává). Vzhledem ke koncentraci řízení nebyl tedy důvod tento důkazní návrh připouštět. Žalovaný se ztotožňuje s vypořádáním námítky o stanovení bilance zasakování vod i hodnocení geologických poměrů tak, jak to učinil krajský soud. Ve vztahu k neprovedení důkazu oponentním posudkem žalovaný uvádí, že stěžovatelkou předložená judikatura na tuto věc nedopadá. Odkazuje na rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2024, čj. 10 As 124/2023-34, body 20-23 a 27, který se týká právě posouzení důkazu předloženého až v řízení před krajským soudem, nikoli v předcházejícím stavebním řízení. Žalovaný dodává, že na straně stěžovatelky nebyly řádné objektivní či subjektivní relevantní důvody, pro které nemohl být oponentní posudek navržen v odvolacím řízení. Žalovaný odmítá, že by došlo k manipulaci se spisem. Odkazuje na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, ze kterého vyplývá, že pracoval s aktuální verzí hydrogeologického vyjádření. Stěžovatelce tedy nebyla upřena možnost seznámit se s podklady rozhodnutí.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[13] Kasační stížnost je přípustná a lze ji projednat.

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku není důvodná. Ačkoli se krajský soud výslovně nevyjádřil k námitce nedostatečného vypořádání odvolacích námitek a nekritickému převzetí závěrů hydrogeologického vyjádření žalovaným, postačuje, že tak učinil implicitně. V bodě 12 napadeného rozsudku uvedl, že stěžovatelka se v jediných námitkách podaných v koncentrační lhůtě k hydrogeologickému vyjádření vůbec nevyjadřuje. Následně v bodě 13 uvádí, že napadené rozhodnutí hodnotil optikou toho, jak se vypořádalo s tím, co žalobkyně uvedla během správního řízení, a to zejména před uplynutím koncentrační lhůty. Je zjevné, že krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný neměl povinnost vypořádávat námitky k záměru jinak než s odkazem na podklady, které byly součástí spisu, včetně žadatelem povinně předkládaného hydrogeologického vyjádření.

[16] Ve vztahu k neprovedení navrženého důkazu oponentním posudkem žalovaný příhodně odkazuje na rozsudek NSS čj. 10 As 124/2023-34, body 20-23 a 27, přičemž tyto závěry jsou plně aplikovatelné na projednávanou věc. Desátý senát shrnul judikaturu ve vztahu k důkazům navrženým teprve v řízení před krajským soudem, a to na půdorysu

pokračování

stavebního řízení. Základním smyslem a účelem přezkumu správních rozhodnutí ve správním soudnictví je poskytnutí soudní ochrany v případech, kdy osoby, jež tvrdí, že byly na svých právech dotčeny, se nápravy nedomohly před správním orgánem, ač se o to aktivně pokusily. Je obecně vhodné, aby účastník nenechával své námitky proti rozhodnutí správního orgánu na pozdější dobu, ale uplatnil je již v průběhu správního řízení, nejpozději v řízení odvolacím. Jinak se připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve později podaná obrana jevit dle kontextu věci i jako účelová. Krajský soud by měl zvažovat rozsah doplnění dokazování tak, aby nenahrazoval činnost správního orgánu. Soudní přezkum rozhodnutí správních orgánů má totiž přes svá specifika stále především kasační charakter. Znamená to tedy, že krajský soud není povinen provést každý účastníky navržený důkaz. Na provedení důkazů nově navržených v řízení před krajským soudem je třeba trvat například tehdy, pokud tyto důkazy nemohly být navrženy již v řízení odvolacím, a to jak z důvodu objektivních, tak i subjektivních.

[17] Stěžovatelka sama v kasační stížnosti připouští, že žádné relevantní okolnosti jí nebránily navrhnout tento důkaz již v průběhu správního řízení. Tvrzená důvěra v to, že správní orgán sám zjistí odborné nedostatky hydrogeologického vyjádření předloženého žadatelem, v tomto ohledu relevantním důvodem není. Stejně jako v rozsudku NSS čj. 10 As 124/2023-34, bod 23, se stěžovatelka během správního řízení omezila pouze na stručnou a obecně formulovanou kritiku podkladů, která neměla žádný odraz v důkazních návrzích.

[18] V námitkách ze dne 16. 12. 2021 (tedy vznesených ve lhůtě podle § 94m odst. 3 stavebního zákona) stěžovatelka s vydáním povolení žadateli nesouhlasí a uvádí, že dojde ke znehodnocení jejích pozemků, stavba se má nacházet ve svahu a 2 m od nich. Vsakovací studny musí mít ochranné pásmo, které bude zasahovat až do jejích pozemků. Dále uvádí, že postrádá geologický řez 1:1000 danou oblastí v určitém směru. Dodala, že 200 m po svahu je osada rodinných domů a chat se zdroji podzemní vody, vyjádřila přesvědčení, že by měli být majitelé informováni a vytkla nezohlednění blízké přírodní rezervace. Kladla otázky, kdo bude sledovat nezávadnost provozu čističky, odběr vzorků, jejich vyhodnocení apod., jakož i co bude po uplynutí deseti let, na která se povolení k nakládání s vodami vztahuje. S těmito námitkami se vodoprávní úřad vypořádal tak, ochranné pásmo vsakovací studny je možné stanovit na návrh, což však žadatel neučinil. Podle správního orgánu prvního stupně požadovaný geologický řez není předepsanou součástí hydrogeologického vyjádření dle vyhlášky č. 503/2006 Sb.

[19] V odvolání ze dne 14. 2. 2022 stěžovatelka namítá, že pod výpustí splaškových vod se nachází po vrstvách zdroje pitné vody, což hydrogeologické vyjádření neuvádí (stěžovatelka uvádí, že toto vyjádření je vypracováno na žádost stavebníka dle jeho požadavků). Obecně namítá riziko škod na životním prostředí v důsledku vypouštění 300 m³ vody měsíčně. Zpráva hydrogeologa nezmiňuje, že stavba se má nacházet pouze 2 m od jejího pozemku, kde rostou stromy a udržují svah proti erozi půdy a mají mít ochranné pásmo. V této věci je dosah bakteriálního znečištění 10 m. Ve vyjádření ze dne 19. 8. 2022 pouze konstatuje, že hydrogeologické vyjádření nezahrnuje parcelu č. XA.

[20] Přestože stěžovatelka s hydrogeologickým vyjádřením pracovala a měla vůči němu jisté výhrady, které dokázala formulovat, žádné ze svých tvrzení nepodložila důkazním návrhem. Proti odbornému vyjádření autorizované osoby postavila toliko své (laické) námitky. Stejně jako v rozsudku čj. 10 As 124/2023-34, bod 24, NSS neodhlédl od toho, že stěžovatelka vlastní sousední nemovitosti (proto byla koneckonců účastníkem nyní posuzovaného správního řízení), poměry v dané lokalitě jí tedy byly dostatečně známy a o záměru stavebníka věděla. Městský úřad stěžovatelku správně vyrozuměl o její účasti, stěžovatelka se tedy řízení aktivně účastnila od samého počátku.

[21] I přes všechny tyto skutečnosti stěžovatelka po celou dobu stavebního řízení (tedy ani v prvním, ani ve druhém stupni) nepředložila žádný důkaz, kterým by se pokusila rozporovat odborné posouzení Ing. K.. Z toho nutně neplyne, že by předložením oponentního posudku až v řízení před krajským soudem sledovala nějaký účelový či obstrukční záměr. NSS však souhlasí se žalovaným, že stěžovatelka mohla a měla předložit oponentní posudek již ve stavebním řízení, které slouží k tomu účelu a ve kterém se mají primárně vyřešit sporné otázky mezi správními orgány a účastníky řízení. Z kasační stížnosti stěžovatelky vyplývá, že neměla relevantní objektivní či subjektivní důvody, kvůli kterým nemohla ve správním řízení tento důkaz navrhnout.

[22] Nelze souhlasit, že by krajský soud obecně odmítl provedení důkazu jen proto, že nebyl předložen ve správním řízení. Odůvodnil to tím, že stěžovatelka v rámci koncentrační lhůty podle § 94m odst. 3 stavebního zákona konkrétně nezpochybnila hydrogeologické vyjádření (bod 13 napadeného rozsudku). Ačkoli měl být krajský soud při posouzení této skutečnosti pečlivější, zejména zjistit, zda na straně stěžovatelky nebyly relevantní důvody, které jí bránily předložit konkurenční odborné posouzení už dříve, není účelné vracet mu věc k podrobnějšímu zkoumání, neboť stěžovatelka existenci těchto důvodů sama vyvrátila ve své kasační argumentaci. Vzhledem k tomu, že krajský soud důvodně odmítl provést důkaz oponentním posudkem, není důvodná ani námitka stěžovatelky, že při vypořádání namítaného nevyhodnocení geologických poměrů v bodě 15 napadeného rozsudku odkázal na hydrogeologické vyjádření Ing. K., aniž by je podrobně kriticky rozebíral. Při absenci relevantních žalobních bodů byl tento postup krajského soudu dostatečný. Totéž platí i o námitce týkající se bilance zasakování. Související žalobní bod (viz str. 5 žaloby) byl totiž koncipován jako výčet nedostatků záměru, jak vyplývají z oponentního posudku (který nebyl proveden k důkazu). Pod bodem 1 se v žalobě uvádí, že jelikož v hydrogeologickém vyjádření dle oponentního posudku chybí bilance vsakování přečištěných odpadních vod, je nutné ji dovodit z dokumentace pro vydání společného povolení. Na základě oponentního posudku dovozovala stěžovatelka i to, že v hydrogeologickém vyjádření chybí bilance zasakování dešťových vod, a rozporovala, že by přečištěné odpadní a dešťové vody mohly být zasakovány skrze jeden zasakovací systém. NSS ověřil, že hydrogeologické vyjádření Ing. K. se věnuje především vlivům zasakování přečištěných odpadních vod na okolí a na str. 6 v dolní části zmiňuje i zasakování vod dešťových. Že je toto odborné vyjádření nedostatečné (mělo pracovat s konkrétním objemem dešťových vod), dovozuje stěžovatelka z oponentního posudku, který ale soudem k důkazu proveden nebyl. Nevycházel-li z něj důvodně krajský soud, nemůže tak činit ani soud kasační a provést konkrétní hodnocení, zda odborné výhrady zpracovatele oponentního posudku vyvracejí

pokračování

závěry hydrogeologického vyjádření, s nímž pracovaly správní orgány, nebo ne. V průběhu správního řízení stěžovatelka mířila svými výtkami pouze proti nakládání s přečištěnými odpadními vodami, a to jak pokud jde o jejich kvalitu, tak i množství. Možné nesrovnalosti související se vsakováním srážkových vod dovozovala teprve z oponentního posudku.

[23] Nejvyšší správní soud neshledal, že by krajský soud nedostal požadavku posoudit tvrzený zásah do práv stěžovatelky v celkovém kontextu případu, jak se uvádí v poslední kasační námitce. Neztotožnil se ani s výhradami k závěrům krajského soudu o vedení správního spisu a zejména o absenci vlivu možných pochybení na zákonnost napadeného rozhodnutí.

[24] Krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku popsal, co z obsahu správního spisu zjistil k hydrogeologickému vyjádření. Připustil, že původní verze přiložená k žádosti byla opravena (a není jasné kdy), nicméně z hlediska obsahu šlo pouze o zahrnutí opomenutého parcelního čísla. Stěžovatelka mu v podání ze dne 19. 8. 2022 nic jiného nevytýkala. Do spisu nahlížela ve dnech 15. 12. 2021 a 10. 8. 2022. V žalobě netvrdila nic o tom, že by hydrogeologické vyjádření založené ve spise obsahovalo údaje, které kdyby znala, tak by volila jiný procesní postup. Ani nyní netvrdí nic k jeho obsahu, pouze s poukazem na význam hydrogeologického vyjádření pro rozhodnutí správních orgánů ve spojení s opakovaným argumentem nekritického převzetí jeho závěrů konstruuje procesní pochybení, pro které měl krajský soud napadené rozhodnutí zrušit. Nevystaly-li však žádné pochybnosti o obsahu odborného podkladu, na němž byla založena přezkoumávaná správní rozhodnutí, jež stěžovatelka včas nedokázala zpochybnit pomocí oponentního odborného posouzení (srov. vypořádání hlavní námitky výše), je závěr krajského soudu, že o vadu s vlivem na zákonnost rozhodnutí nešlo, správný.

[25] Žalovaný nadto ve svém vyjádření ke kasační stížnosti pomocí citace z prvostupňového rozhodnutí z ledna 2022 poukazyval na shodu tam popsaného navrženého způsobu vsakování (mokřadní jezírko doplněné o dvě vsakovací jímky) s hydrogeologickým vyjádřením založeným ve spisu. Upozornil na to, že stěžovatelka v žalobě v rozporu s oběma listinami tvrdila, že hydrogeologické vyjádření počítá se zasakováním skrze zasakovací drén. Trval na tom, že vodoprávní úřad měl aktuální znění k dispozici, vycházel z něj při rozhodování, a tedy jej žalovaný nemohl do spisu založit později sám, jak naznačil krajský soud.

[26] Podle NSS ovšem podstatným zůstává, že v koncentrační lhůtě neuplatnila stěžovatelka žádné konkrétní námitky k hydrogeologickému vyjádření, ať už mělo jakoukoli podobu (srov. shrnutí námitky výše v odst. [18]), a logicky ani nenabídla oponentní posouzení v něm obsažených odborných závěrů, a to ani v odvolacím řízení.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[27] Na základě výše uvedeného dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

[28] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

[29] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. června 2025

Eva Šonková
předsedkyně

s
e
n
á
t
u